

Jo VALLY

Zanger

Bijna veertig jaar staat Jo VALLY op de planken. Niets doet vermoeden dat hij na een blitse start als misdienaar moest knokken om het waar te maken. De doorbraak kwam pas na tien jaar vallen en opstaan met het VTM-programma *Tien om te zien*, maar hij bleef er steeds hard voor werken. „Ga voor je droom en blijf volharden. Geef niet te snel op”, luidt zijn boodschap aan jongeren.

‘Mensen blij maken of troost bieden maakt me gelukkig’

Ilse VAN HALST

Als knaap was hij misdienaar, de hele week door 's ochtends en 's avonds, op zaterdag en vier keer op zondag. Niet omdat zowat iedere jongen vroeger een tijdje de mis diende, maar omdat hij dat echt graag deed. „Wat was ik trots toen ik vooraan in de kerk mocht staan”, herinnert Jo VALLY zich. „Ook zong ik graag de kerkliederen mee. De onderpastoor moedigde me daarin aan. ‘Je hebt een mooie stem. Zing maar uit volle borst’, zei hij.”

–Zat het optreden u toen al in het bloed? Mogelijk, al had ik nog veel te leren. Als misdienaar zong ik luidkeels mee. Tot de koster me erop wees dat ik te hard zong. Ik was zo aangedaan dat ik niet langer durfde mee te zingen. Waarop de onderpastoor vroeg wat er scheelde en de koster de mantel uitveegde. Later, toen ik op de muziekschool de knepen van het vak leerde, besepte ik dat de koster gelijk had.

–U diende de mis in volle kerken, vandaag lopen de kerken leeg. Hoe kijkt u naar die ontwikkeling?

Ik ben een gelovig man, maar ik weet niet goed wat te denken van de veranderingen die soms worden doorgevoerd in de Kerk vandaag. Vroeger hield ik tijdens het lof en de kruisweg telkens halt met het kruis bij een beeld dat ik jaren later in de tuin van de kerk aantrof, overwoekerd door mos en distels. Is dat beeld plotseling niet belangrijk meer?

Dat neemt niet weg dat je dingen soms anders kunt inkleden. Een pastoor is best een echte herder die zijn schapen nabij is in hun situatie. En waarom zou een kerstconcert in een kerk niet kunnen? In een cultureel centrum kun je nooit dezelfde sfeer oproepen als in een kerk, ook al zet je daar kerstbomen. Tegelijk besef ik dat een kerk een kerk blijft. Er een fuif of een dansfeest houden, is een brug te ver.

–Is uw geloof een houvast bij tegenslag?

Het mag sommigen lachwekkend in de oren klinken, maar ik ben zeker dat er Iemand over me waakt. In 1999 trad ik voor twintig jaar Jo Vally als eerste Vlaamse artiest op voor een vol Sportpaleis. De algemene repetitie verliep rampzalig. Ik voelde me onzeker en huilde zelfs. Vóór het optreden reed ik langs de boskapel

Jo Vally: „Elke dag is een geschenk. Wees dankbaar en geniet ervan.” © Bart Dewaele

in ons dorp. Ik brandde een kaars en bad tot Maria: „Ge zult me moeten helpen, want alleen kan ik het niet.” Het werd een prachtig concert. „Ze doen hun best voor me, Hierboven”, dacht ik. Nadien bracht ik bloemen naar de kapel.

„Spreek dingen uit, anders wordt een mug al gauw een olifant”

–Al uw liedjes ademen hoop. Waarom hecht u daar zo veel belang aan?

De aanslagen van 22 maart 2016 jagen ook mij angst aan. Je opsluiten, lost echter niets op. Bovendien geef je de vijand dan grip op jouw leven. Met mijn muziek probeer ik een tegenwicht te bieden. Er is al genoeg haat en jaloezie in de wereld. Op de nieuwjaarsreceptie voor mijn fans lees ik steeds een nieuwjaarsbrief voor. Daarin wens ik dat mijn concerten een gezellig samenzijn mogen worden. Ik houd niet van ruzie of roddel. We zijn al zo kort hier op aarde. Laten we proberen te genieten van elke dag die ons geschon-

den wordt. Waartoe leidt het mensen tegen elkaar op te jatten? Ligt er iets op je lever, spreek het dan uit. Anders wordt een mug een olifant en is het oorlog vóór je het weet.

–Op uw jongste cd, ‘Op de golven van mijn hart’, prijkt de opmerkelijke bonustrack ‘Dit mooie moment’. Vanwaar die persoonlijke noot?

Ik zong dit nummer op de kerkelijke huwelijksplechtigheid van mijn dochter Carmen en het doopsel van mijn kleinkinderen Stan, Noa en Lio. Het zijn geen loze woorden, maar een oprechte wens. „Waar je voor elkaar zult kiezen, en vol geloof je ja-woord geeft, waar God je zal verbinden, in hart en ziel zolang je leeft” gaat over de waarde van het huwelijk en het gezin. Daaraan moet je je hele leven blijven werken. „Liefde is een werkwoord”, zing ik in een andere song. Dat ondervond ik zelf. Ook ik had mijn portie tegenslag en problemen. We zijn tenslotte allen mensen van vlees en bloed. Als er storing op de lijn zit, zijn we snel geneigd de ander met de vinger te wijzen, maar waar twee kijven, hebben twee schuld. Als het niet meer botert, praat erover en gooi de handdoek

niet te snel in de ring. Het gras lijkt steeds groener aan de overkant.

–Moet muziek mooi klinken of mag het iets meer zijn?

Ik maak geen liedjes voor mezelf, maar voor anderen. Als mensen me vertellen dat ik hen blij maakte of dat ze troost putten uit een liedje, ben ik een gelukkig man. Ik herinner me een voorval uit tijd als misdienaar. Op een dag belde de champetter aan. „Is uw zoon thuis?”, vroeg hij mijn vader. In alle staten zocht hij me: „Waar zit je? Wat heb je uitgespookt?” Bleek dat de veldwachter me wilde bedanken omdat ik zo mooi gezongen had bij de uitvaart van zijn overleden moeder. Hij had troost gevonden in de muziek. Wat is er mooier dan iets te kunnen betekenen voor een ander?

KERK & leven mag tien exemplaren van de cd *Op de golven van mijn hart* weggeven. E-mail met vermelding van al uw gegevens naar cdvally@kerknet.be. Een onschuldige hand doet de rest.

Reageren op dit artikel? Dat kan op lezersbrieven@kerknet.be